

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17.01.1989, sp. zn. Tzv 34/88, ECLI:CZ:NS:1989:TZV.34.1988.1

Číslo: 6/1990

Právní věta: Postúpiť vec na disciplinárne konanie podľa § 171 odst. 2 Tr. por. môže len vyšetrovateľ a vo vyhľadávaní prokurátor. Právni čakatelia prokuratúry sú v zmysle § 51 odst. 3 Zák. o prokuratúre č. 20/1970 Zb. oprávnení robiť len jednoduché úkony prokurátora alebo vyšetrovateľa prokuratúry v rozsahu stanovenom generálnym prokurátorom ČSSR. Rozhodnutie o postúpení veci na disciplinárne konanie však nemožno pokladať za jednoduchý úkon prokurátora alebo vyšetrovateľa prokuratúry.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 17.01.1989

Spisová značka: Tzv 34/88

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Postoupení věci, Řízení disciplinární

Předpisy: 141/1961 Sb. § 171 odst. 2 60/1965 Sb. § 51 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona podanej generálnym prokurátorom ČSSR vojenský senát Nejvyššího soudu ČSSR zrušil uznesenie právneho čakatela Vojenskej obvodovej prokuratúry v B. sp. zn. OPv 211/88 zo dňa 31. 5. 1988 a vojenskému obvodovému prokurátorovi v B. prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Napadnutým uznesením bola podľa § 171 odst. 2 Tr. por. právnym čakateľom vojenskej obvodovej prokuratúry postúpená veliteľovi útvaru na disciplinárne prejednanie trestná vec obv. D., stíhaného pre trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 14. 4. 1988 asi o 23.40 hod. po požití väčšieho množstva alkoholických nápojov riadil osobné motorové vozidlo, ktoré je majetkom občana M. D. zn. Škoda 120 L, ŠPZ BBD-17-88, na ceste č. 1/61 medzi T. a B., pričom v mierne pravotočivej zákrute v dôsledku požitého alkoholu nezvládol riadenie vozidla, vbehol do priekopy a havaroval, pretože v zmysle § 294 odst. 2 Tr. zák. ide o trestný čin, ktorý možno vybaviť disciplinárne a vzhľadom na osobu obvineného a povahu jeho činu možno považovať toto vybavenie za postačujúce. V dôvodoch uznesenia sa okrem iného uvádza, že uvedeným protiprávnym konaním obv. D. nepochybné spáchal trestný čin podľa § 201 Tr. zák.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 8. 1988.

Proti tomuto uzneseniu podal generálny prokurátor ČSSR v lehote stanovenej v § 272 Tr. por. v neprospech obvineného sťažnosť pre porušenie zákona. V nej uvádza, že nebolo preukázané, že obvinený v čase riadenie motorového vozidla mal v krvi 2,32 promile alkoholu, keď krv mu bola odobratá po viac ako 2 hodinách po nehode, že žiadnym spôsobom nebola vyvrátená jeho obhajoba, že alkohol požil až po nehode a že i znaleckým posudkom bude treba objasniť otázky okolo alkoholu zisteného v krvi obvineného, ako aj to, či vzhľadom na jeho celkový zdravotný stav v dôsledku utrpených zranení vôbec mohol alkohol požiť. Ďalej poukazuje na to, že neboli vypočítané všetky osoby, s ktorými obvinený v kritický večer prišiel do styku a osoby, ktoré už boli vypočítané, bude treba vypočítať detailnejšie. Vyslovuje názor, že ak by obvinený bol alkoholom skutočne ovplyvnený približne tak, ako sa uvádza v napadnutom uznesení, postúpenie veci na disciplinárne vybavenie by neprichádzalo v úvahu. V závere uvádza, že v tejto veci nebol riadne zistený jej skutočný stav, obstarané dôkazy neboli riadne vyhodnotené a vec bola na disciplinárne prejednanie postúpená bez toho, že by bola dostatočne a spoľahlivo objasnená.

Navrhol, aby Najvyšší súd ČSSR podľa § 268 odst. 2 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v prospech obvineného D. v ustanoveniach § 2 odst. 5, 6 a § 171 odst. 2 Tr. por., aby podľa § 269 odst. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutie zrušil a ďalej postupoval podľa § 270 odst. 1 Tr. por.

Najvyšší súd ČSSR preskúmal v zmysle ustanovenia § 267 odst. 1 Tr. por. na podklade podanej sťažnosti pre porušenie zákona správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a došiel k záveru, že zákon porušený bol.

V zhode so sťažnosťou pre porušenie zákona vojenský senát Najvyššieho súdu ČSSR z obsahu trestného spisu a z výsledkov prípravného konania zistil, že v tomto prípade bol zákon porušený predovšetkým v ustanovení § 2 odst. 5 Tr. por., vyjadrujúcom zásadu objektívnej pravdy a zásadu vyhľadávaciu.

Zákon bol porušený i v ustanovení § 171 odst. 2 Tr. por., a to v dvoch smeroch.

Za prvé v tom, že v zmysle citovaného ustanovenia bola na disciplinárne konanie postúpená vec, v ktorej nebol riadne zistený skutočný stav. Na disciplinárne konanie možno totiž postúpiť vec len vtedy, keď je plne objasnená, čomu v danom prípade tak nie je. (Naviac, vôbec sa nevyhodnotila osoba obvineného, hoci podľa dikcie citovaného ustanovenia treba prihliadať i k osobe obvineného.)

Za druhé bol zákon porušený v tomto ustanovení tým, že o postúpení veci na disciplinárne konanie rozhodol právny čakatel. Podľa § 171 odst. 2 Tr. por. tak môže urobiť len vyšetrovateľ a vo vyhľadávaní prokurátor. V zmysle ustanovenia § 51 odst. 3 Zák. o prokuratúre č. 20/1970 Zb. právni čakatelia prokuratúry sú oprávnení robiť len jednoduché úkony prokurátora alebo vyšetrovateľa prokuratúry v rozsahu stanovenom generálnym prokurátorom ČSSR. Rozhodnutia o postúpení veci na disciplinárne konanie však nemožno pokladať za jednoduchý úkon. Rozhodnutie o postúpení veci na disciplinárne konanie sa totiž svojím významom blíži významu rozsudku. Z príkazu generálneho prokurátora ČSSR čj. 95/75 zo dňa 9. apríla 1975 vyplýva, že právni čakatelia zaradení vo vojenskej súčasti prokuratúry sú okrem iného oprávnení len k vyšetrovaniu prípadov, o ktorých má byť zo zákona konané vyhľadávanie (najmä trestné činy uvedené v § 294 odst. 1 Tr. zák.), pokiaľ prokurátor rozhodne o ich vyšetrovaní podľa § 161 odst. 2 písm. c) Tr. por. K tomuto treba pre úplnosť dodať, že vyšetrovanie sa koná podľa a v rozsahu prvého oddielu X. hlavy Tr. por. V prípravnom konaní sa rozhoduje - vrátane postúpenia veci podľa § 171 Tr. por. - podľa štvrtého oddielu X, hlavy Tr. por.

Napriek týmto porušeniam zákona však v súčasnosti pokračovanie v trestnom stíhaní obvineného a

došetrenie veci v smere naznačenom hore neprichádza v úvahu. Bráni tomu Rozhodnutie prezidenta republiky ČSSR o amnestii zo dňa 27. októbra 1988 v článku IV, písm. b), v ktorom prezident republiky nariadil, aby nebolo začínané a ak už bolo začaté, aby bolo zastavené trestné stíhanie pre prečiny a iné úmyselné trestné činy než sú uvedené pod písm. a), spáchané pred dňom tohoto rozhodnutia, pokiaľ na ne zákon stanoví trest odňatia slobody neprevyšujúci 2 rok. V predmetnej veci ide práve o takýto prípad, pretože na trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák. zákon stanoví trest odňatia slobody až na jeden rok.

Pretože z obsahu trestného spisu vyplýva, že v tejto veci nie sú dané žiadne také okolnosti uvedené v čl. V citovanej amnestie, pre ktoré by sa dobrodenie tohoto rozhodnutia o amnestii na obvineného nevzťahovalo, vecou vojenskej obvodovej prokuratúry bude podľa § 172 odst. 1 písm. d) Tr. por. z dôvodov § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie zastaviť a obvineného poučiť podľa § 11 odst. 2 Tr. por. o tom, že do 3 dní od doby, kedy mu bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, môže prehlásiť, že na prejednaní veci trvá.